

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی و درمانی تهران

دانشکده پرستاری و مامایی

عنوان:

**بررسی رابطه بین رفتار مراقبتی با خودکارآمدی و دل‌بستگی
شغلی در مراقبین رسمی کودکان کم‌توان ذهنی مراکز بهزیستی
شهر تهران سال ۱۴۰۰**

پایان نامه جهت اخذ درجه کارشناسی ارشد پرستاری (گرایش روان پرستاری)

نگارنده:

زهرا سیاه منصور خورین

استاد راهنما:

دکتر ترانه تقوی لاریجانی

استاد مشاور علمی:

دکتر سهیل رحیمی

استاد مشاور آمار:

خانم شیما حقانی

۱۴۰۰

چکیده

مقدمه و هدف: رفتار مراقبتی در مراقبین کودکان مبتلا به کم‌توانی ذهنی از اهمیت بالایی برخوردار است، زیرا رفتار مراقبتی با بازتوانی مددجویان، سطوح بالای رضایت آن‌ها و بهبود کیفیت مراقبت همراه است. پس شناسایی عوامل مرتبط و اثرگذار بر رفتار مراقبتی امری ضروری است، لذا رفتار مراقبتی در آنان می‌تواند تحت تأثیر خودکارآمدی و دل‌بستگی شغلی قرار بگیرد؛ بنابراین مطالعه باهدف تعیین رابطه بین رفتار مراقبتی با خودکارآمدی و دل‌بستگی شغلی در مراقبین رسمی کودکان کم‌توان ذهنی مراکز بهزیستی شهر تهران سال ۱۴۰۰ انجام شد.

روش کار: این مطالعه از نوع توصیفی-همبستگی بود. جامعه پژوهش شامل ۲۰۳ نفر از مراقبین رسمی کودکان کم‌توان ذهنی مراکز توانبخشی و بهزیستی که به‌صورت مستمر انتخاب شدند. به‌منظور جمع‌آوری اطلاعات از فرم مشخصات دموگرافیک، پرسش‌نامه رفتار مراقبتی CDI25، پرسش‌نامه دل‌بستگی شغلی اوترخت و پرسش‌نامه خودکارآمدی شوارزر استفاده شد. تجزیه تحلیل داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار SPSS نسخه ۱۶ در دو بخش آمار توصیفی و آمار استنباطی انجام شد.

یافته‌ها: بر اساس یافته‌های این مطالعه، میانگین نمره رفتار مراقبتی $100/01$ با انحراف معیار $11/66$ به دست آمد؛ که با توجه به کمینه و بیشینه آن، رفتار مراقبتی پرستاران در سطح بالایی بود؛ خودکارآمدی $75/4$ درصد از واحدهای موردپژوهش در سطح بالا بود و میانگین نمره خودکارآمدی $29/69$ با انحراف معیار $5/63$ به دست آمد. در رابطه با دل‌بستگی شغلی نیز این مؤلفه در بعد فدایی شدن در کار با میانگین $11/38$ بالاترین و در بعد شیفتگی با میانگین $10/68$ پایین‌ترین میانگین نمره را داشتند و میانگین نمره دل‌بستگی شغلی در بین واحدهای موردپژوهش $33/37$ با انحراف معیار $6/78$ به دست آمد. در انتها نیز ملاحظه می‌شود که رفتار مراقبتی با خودکارآمدی همبستگی معنی‌دار آماری مثبت داشتند؛ یعنی با افزایش خودکارآمدی، رفتارهای مراقبتی نیز افزایش می‌یابد ($p=0/014$). همچنین نتایج نشان داد که دل‌بستگی شغلی در مدل رگرسیونی معنی‌دار شد ($p=0/001$) و ضریب مدل $0/42$ به دست آمد به عبارتی به ازای هر واحد افزایش دل‌بستگی شغلی، رفتار مراقبتی نیز $0/42$ افزایش می‌یابد.

نتیجه‌گیری: از این مطالعه نتیجه گرفته می‌شود که با بهبود و افزایش خودکارآمدی و دل‌بستگی شغلی، رفتارهای مراقبتی در مراقبین بهبود می‌یابد. نتایج به‌دست‌آمده می‌تواند به‌عنوان دانش‌پایه در اختیار سیاست‌گذاران حوزه سلامت به خصوص مدیران مراکز بهزیستی قرار گیرد تا با اتخاذ برنامه‌های مدون، آموزش‌های حین خدمت و بهبود فضای کاری، زمینه را جهت تعدیل رفتار مراقبتی فراهم آورند.

کلمات کلیدی: رفتارهای مراقبتی، خودکارآمدی، دل‌بستگی شغلی، کودکان کم‌توان ذهنی، مراقبین

رسمی

Tehran University of Medical Sciences
School of Nursing & Midwifery

**Survey on the relationship between caring
behavior with self-efficacy and work engagement in
formal caregivers of children with intellectual
disabilities Tehran welfare centers year 1400**

By :

Zahra Siahmansoor Khorin

Supervisor :

Dr.Taraneh Taghavi

Consultant:

Dr. Soheil Rahimi

2021

Abstract

Introduction & Objective: Caregivers of children with mental disabilities are always faced with many problems and are more than twice as likely to develop symptoms of depression, burnout, leaving work in which caring behavior is of great importance. Therefore, nurses' understanding of their abilities and the quality of care they provide to children with mental disabilities can be affected by self-efficacy and job attachment. Therefore, according to their needs, physical, psychological, emotional well-being, and improving their quality of life, this study was conducted to determine the relationship between caring behavior with self-efficacy and job attachment in formal caregivers of children with mental disabilities in Tehran welfare centers 1400.

Methods: This study was a descriptive-correlational study. The study population included 203 caregivers in welfare centers. The sampling method was continuous sampling. Demographic form, CDI25 care behavior questionnaire, Utrecht job attachment questionnaire, and Schwarzer self-efficacy questionnaire were used to collect data. Data analysis was performed using SPSS software version 16 in two sections: descriptive statistics and inferential statistics.

Results: Based on the findings of this study, the mean score of caring behavior was 100.01 with a standard deviation of 11.66. Due to its minimum and maximum, nurses' caring behavior was at a high level. But self-efficacy was 75.4% of the studied units at a high level and the average self-efficacy score was 29.69 with a standard deviation of 5.63. Regarding job attachment, this component had the highest mean score in the dimension of devotion to work with an average of 11.38 and the lowest mean score in the dimension of fascination with an average of 10.68, and the mean score of job attachment among the studied units was 33.37 with standard deviation 6/78 was obtained. Finally, it is observed that caring behavior had a statistically significant positive correlation with self-efficacy. This means that with increasing self-efficacy, caring behaviors also increase ($p = 0.014$). The results also showed that job attachment was significant in the regression model ($p = 0.001$) and the model coefficient was 0.42. In other words, for each unit of increasing job attachment, caring behavior also increased by 0.42.